

Suvel külaplatsi saanud Vandjala küla mõtleb uutele arendustele

Vandjala külaelanikud Maris Vilipõld (vasakult), Raivo Peukel, külavanem Tiia Välk, Mare Käärik ning Krista Vilipõld istumas sel suvel valminud külaplatsil ühise laua taga. Üksmeelselt tuntakse uhkust juba olemasoleva üle, aga vaadatakse ka tulevikku ja mõlgutatakse mõtteid, mis võiks külaplatsile veel tulla. (vaata lk 6-7).

Martin Rits

Pime aeg nõuab ettevaatlikkust liikluses

■ Valge aja vähenemine ning vihmasajud ja langevad lehed peaks nii jalakäijatele kui ka autojuhtidele meenutama, et on aeg oma liikluskäitumine oludele vastavaks kohandada.

Hoolimata asjaolust, et jalakäija näeb autot juba kaugelt, siis kehva helkuri või selle puudumise korral eristab autojuht jalakäijat lähitulede valgusvihus alles 30-40 meetri kauguselt. Sellest aga ei piisa reageerimiseks ning ohutuks möödumiseks.

Lisaks tuleb arvestada, et autojuhti häirivad pimedas veel

vastusõitvate autode tuled, kriimustused ja mustus esiklaasil ning ilmastikuolud (vihm, udu, lumi). Sõltumata valgustuse ja kõnnitee olemasolust on helkuri või valgusallika kasutamine pimedal ajal kohustuslik nii väljaspool asulat kui asulas liigeldes. Jõelähtme valla toetusel on valla vabatahtlikud organisatsioonid MTÜ Kostivere

Küla Selts ja MTÜ Loo jaganud tasuta helkureid. Kõikides valla koolides korraldatakse lastele ka vastav helkurikoolitus.

Viimasel ajal on pimedal ajal sagenenud ka õnnetused metsloomadega. Jõelähtme vallas on täheldatud rebaste arvukuse tõusu ja samas ka liiklusõnnetuste arvu rebaste käiguradadel.

Hiljuti toimus ka üpris traagiliselt lõppenud liiklusõnnetus põdraga. Peterburi maanteel on lubatud liikluskiirus tavapärasest suurem, puuduvad aga aiad, mis takistaksid ootamatut loomade teele sattumist. Olgem siis tähelepanelikud ka metsloomade suhtes, sest nemad ju helkureid ei kannu. Ohutut liiklemist!

Priit Põldma

Volikogu töomailt

Jõelähtme valla avaliku korra eeskiri

Muinastulede öö Manniva külas

AnnabRe Peterburis

Pihlakobar Peipsi piiril

Kostivere pesapallurid

Ametlikud teated

Lõbus Loo perepäev

■ Päikeselisel ja tuulisel pühapäeval, 9. septembril, toimus juba neljandat korda lõbus Loo perepäev. Traditsiooniliselt olid kavas lõbusad sportlikud mängud ja tegevused.

Vilve Klettenberg

Siiski on need igal aastal erinevad. Seekord tekitas elevust käruralli. Emad ja isad võistlesid laste kärutamises. Läbida tuli täies pikkuses terviserada. Loo uuel tenniseväljakul toimusid vahetpidamata ägedad tennise-turniirid ja tenniseväljaku kõrval tegid motohuvilised poisid-tüdrukud tsiklisõitu. Päris piskesed said elamuse kui Taisto sõidutas neid murutraktori järelkärs.

Lustimist väljas kui sees

Lõbutseda sai veel kahel ba-
tuudil, meistrimehed kopsisid
naela paku sisse, osavusmängus
visati rõngaid pudelite ümber
ja väikemehed proovisid palli
väravasse lüüa.

Ringi liikus ka suur ja lõbus
karumõmm, kes kõigile pere-
päevalistele kommi jagas. Mar-
lyni käe läbi said kõik soovijad
omale näomaalingu.

Kui oli juba piisavalt õues
lustitud, ootas spordihoone
fuajees kõiki perepäevast osa-
võtjaid rikkalik rootsilaud. Suu-
pärast jagasid meile lahkesti
toredad kohalikud sponsorid:
Karlskroona, Kikas ja Lunden
Catering.

Parimatele auhinnad

15 aktiivsemat ja võiduka-
mat peret said auhinnaks lõ-
busa pildiga perepäeva koti,
mille sees oli sponsoritelt puu-
vilju ja sama lõbusa pildiga
perepäeva tass.

Punktiks toredale päevale
oli lasteteatri etendus "Mina
niimoodi ei mängi". See oli
õpetlik lugu, mille vahvatele lau-
ludele ja mängudele lapsed akti-
ivselt kaasa elasid. Rõõmsate
ja rahulolevatena läksid kõik
perepäevalised lõpuks koju.

Suured tänud kõigile pere-
päeva organiseerijatele, abilis-
tele ja sponsoritele! Järgmise
perepäevani septembris 2013!

Marilyn Uleksin Loo noortekeskusest tegi soovijatele lõbusaid näo-
maalinguid.

Hilda Männik

Salongiõhtu "Suveöö valgus"

■ Kultuurikeskuse suvised
tegemised lõpetas augusti-
kuu viimasel neljapäeval
imeilus salongiõhtu "Suve-
öö valgus." Et ilm ilus oleks,
hoidsime korraldajatega
pöidlaid juba varakult ning
kõigi rõõmuks hakkaski
hommikul päike paistma.

Kadri Lepik,
Loo kultuurikeskuse kunstiline juht

Õhtul andsid soojust ja valgust
ka kõikjale paigutatud küünlad,
mis aitasid luua salongiõhtule
kohast hubast atmosfääri. Loo
kultuurikeskuse salongiõhtu
toimus Loo Kooli sisehoovis,
kus sai loodud soe ja nauditav
õhkkond. Avasime ürituseks
uksed juba kell 19.00. Esimesed
kohalejõudnud külalastajad said
valida parimad laud ning kõlas
mõnus instrumentaalmuusika.

Avatud oli kodukohvik, kus
iga maitseelamus oli eriline.
Õhtu ilusamad hetked sai vee-
detud kontserdil, kus meid oma
südantsoojendavate muusika-
paladega kostitasid Kärt To-
mingas ja Are Jaama, kes
moodustasid harmooniliselt
koostoitava terviku.

Kärt Tomingas (pildil) ja Are
Jaama andsid kontserdi, mis tegi
kohaletulnutel südame soojaks.

Hilda Männik

Publik nautis muusikat ning
imelise kontsertelamuse said
nii kuulajad kui ka esinejad.
Õhtu lõpus loositi piletistjate
vahel välja Kärt Tomingase
raamat-plaat. Õnnelikuks võit-
jaks osutus Tiia Edela.

Aitäh kõigile osalistele, oli
tõepoolest väga eriline ja ilus
õhtu, mis andis palju indu sügi-
sesteks tegemisteks.

Uus kooliaasta sai Kostivere Koolis hoo sisse ühise rongkäiguga mõisa eest koolimajja.

Eliko Roomet

Marsss uude kooliaastasse!

■ Harjumuspäraselt on
esimene koolipäev alati
1. septembril ehk tarkuse-
päeval. Tänavu sattus see
päev laupäevale, seega
Kostivere Koolis algas uus
õppeaasta hoopis septemb-
ri esimesel esmaspäeval.

Eliko Roomet
Kostivere Kooli huvijuht

Just maapiirkondade koolides
on see tavaline, kuna tuleb ar-
vestada ka kaugemalt tulijatega,
kes kasutavad kooli sõiduks
bussi. Nädalavahetusesti on ju
sõidugraafikud hõredamad või
ei sõida bussid üldse. Kuid endi-
selt on see päev alati täis ootus-
ärevust ja tähtis nii õpilastele,
õpetajatele kui ka lapsevane-
matele.

Koolitee algus

Esimese koolipäeva tavad
on Kostivere Koolis pikka aega

püsinud muutumatuna – kogu
koolipere koos esimese klassi
laste vanematega koguneb teise
korruse ahtasse fuajeesse, sest
oma aula koolil paraku veel
puudub. Sel aastal aga tingis
koolimaja remont piduliku
ürituse läbiviimise Kostivere
kultuurimõisa saalis.

Kuna esimesse klassi astu-
jaid oli tunduvalt rohkem kui
varasematel aastatel ja mõisa
saalis on kohti kuni sajale inime-
sele, siis polnud võimalik kogu
kooliperele ühist avaaktust kor-
raldada. Sellest hoolimata juha-
tasid pidulikult riietunud põhi-
kooli õpilased esimese klassi
lapsed käekõrval sisse.

Neile jagati aabitsad ja valla-
valitsuse poolt kingitused, esi-
neti laulude ja luuletustega. 26
uut koolijütsi olid õnnitlemas
ka vanemad, sugulased ja sõb-
rad.

Eriline on esimene kooli-
päev loomulikult ka kõigile teis-
tele. Pilvisele ilmale vaatamata
sai uus kooliaasta hoo sisse

ühise rongkäiguga mõisa eest
koolimajja. Kõlas trummipõrin,
puhuti vilesid ja lendlesid õhu-
pallid. Teeäärde olid mõõdujaid
tervitama tulnud Kostivere laste-
aia lapsed. Koolimajas vaadati
üle klassiruumid ja uus pingi-
naaber ning kuulati klassijuha-
taja soovitusi kooliellu hõlpsaks
sisseelamiseks.

Palju uut ja põnevat

Mitmete uute algatuste ja
töökorralduse muudatuste tõt-
tu toob eelseisev õppeaasta
Kostivere Kooli igas mõttes
palju põnevust.

Kooliperre on lisandunud
arvukalt uusi õpilasi ja õpetajaid
ning tööd alustavad 11 erinevat
ringi. Lisaks juba varem loodud
Jõelähtme muusikakooli klas-
sidele hakkab tegutsema ka
kunstiosakond.

Läinud õppeaastal toimus
ligi 50 erinevat kontserti, eten-
dust, vastuvõttu ja muud sünd-
must, sel korral pole plaanis
vähemaga piirduda. Veelgi

enam – pannes järjest rohkem
rõhku eri õppeainete ja üldise
koolikeskkonna vahelisele koos-
tööle, saab selle aasta õppe- ja
huvitegevus olema sisukam ja
eesmärgistatum.

Lootus säilib, et varsti on
koolil ka oma aula, kuhu kogu
koolipere alati üheskoos ära
mahub ja kus on võimalik kõike
veelgi sisukamalt läbi viia. Sest
just see, et õpilased saavad
ühiselt olla ja üksteist hoida
ongi kogu kooli meie-tunde
loomisel väga oluline.

Selleks, et kool toimiks täis-
väärtusliku kogukonnana, on
otsustamisprotsessidesse kaa-
satud ka lapsevanemad ja kõik
teised, kelle jaoks Kostivere
Kooli põhiväärtused on olulised.
Oodatud tulemusteni jõutakse
vaid hoolimise ja igapäevase
tähelepanuga.

Soovin omalt poolt, et olek-
sime uuel õppeaastal õnnelikud
selle üle, mis meil hästi on ja
üheskoos pingutades korvame
ka veel hetkel puuduva.

Vandjala küla pilk on tulevikus

Augusti lõpus toimusid Vandjala külaplatsil Kostivere mõisamängud. Fotol on vasakul pool külalised ning paremal Vandjala ja Kostiranna võistkonnad.

Tiia Väik

Vandjala külaplatsil on äsja lõppenud suvest uhke infotahvel, kaks külamajakest, laste mänguplats, lipumast ning ümber platsi kulgev ühiste jõududega rajatud kiviaed. Infotahvil on kirjas reeglid, kuidas platsil käituda tuleb. Peamine on see, et muru tahab kasvamisest ja autoga on sissesõit keelatud.

Martin Rits

Kuusk, mis pandi mulda aastaid tagasi, jääb küll praeguse külaplatsi piiridest veidi välja, kuid külaelanikud leiavad selle endiselt üles. Jõulude ajal käiakse traditsiooniliselt kuuse juttu rääkimas ja küünalt süütamas.

Martin Rits

Avatud treeningute päev tutvustas sportimisvõimalusi

■ 22. septembril teostus Loo kultuurikeskuse ja Jõelähtme vallavalitsuse tegus koostöös üks väga vahva mõte. Toimus avatud treeningute päev.

Vilve Klettenberg

Ürituse idee oli tutvustada Jõelähtme vallas toimuvaid treeninguid. Tore, et meil käivad trenne tegemas sellised inimesed, kes kohe ideest innustust said ja tulid hea meelega oma ala ka laupäeval Loo spordihoonesse tutvustama.

Tõusvas tempos

Ka osavõtjate arvu üle ei saanud kurta. Igast treeningust võttis osa umbes nelikümmend inimest. Alasid, millest sai tasuta osa võtta, oli kokku kuus. Päevajuht Märt Agu tegi täpselt kell 12.00 väikese sissejuhatuset, tutvustades kava ja selgitades võimalusi. Osalejad said juba ürituse alguses tunnistuse, kuhu tuli ise kirjutada oma nimi. Pärast iga ala läbimist sai sellele võtta treeneri allkirja ja päeva lõpus loositi nende vahel, kes kõik alad läbinud olid, kopsakad auhinnad.

Esimene ala oli üheshingamine ja oma keha äratamine ehk jooga. Edasi sai lihased lahti pilatase abil ning seejärel hakkas tempo tõusma. Aeroobika võttis mõne päris võhmale. Aga siis tuli väike hingetõmbepaus uhke puu- ja juurviljalaua juures. Juurikaid krõmpsutades sai kuulata Maiki Poksi toredat ning õpetlikku loengut tervislikust toitumisest.

Trenni ja nalja

Kui paus läbi, võttis Märt Agu taas ohjad enda kätte ja algas vaata, et siamaani "kõige hullem trenn" – rahvatants! Lõbusas meeleolus hüplesid varsti kõik seto-tantsusammudega mööda saali. Ja terve tants õpiti ära! Nalja oli muidugi rohkem kui rubla eest, aga võhmale võttis see küll kõvasti.

Ja kui mõni oma arvamust avaldas, et hullemaks enam minna ei saa, siis kohe varsti ta tõdes, et saab küll! Paar minutit rahvatantsust puhanud, algas zumba. See oli tippude tipp! Zumba on Ladina-Ameerika tantsudest (merengue, salsa, samba, flamenco, tango, reggaeton) inspireeritud fitness-treening. See oli tõeliselt lõbus, kaasakiskuv ja tempokas tantsutund! Kes zumbat enne proovinud ei olnud, sellel oli ikka täiesti võimatu treeneriga sammu pidada! Aga jällegi – nalja sai kõvasti!

Terves kehas terve vaim

Kui kõik need viis ala olid läbitud, loositi kõigi osalejate vahel välja kolm jõusaali- ja kolm ujula kümne korra kaarti. Põnevust oli palju ja need, kellele loosiõnn naeratas, olid ikka tõeliselt õnnelikud, et alla ei andnud ja ikka lõpuni vastu pidasid.

Päeva lõpetuseks oli võimalus minna veel ujulasse vesiaeroobikast osa saama ja kes enam ei jaksanud, võis niisama ujuda.

Kõik üritusest osavõtjad lahkusid rõõmsa meele ja soovidega tänusõnadega korraldajatele. Suur aitäh meiegi poolt kõikidele spordisõpradele, toitumisspetsialist Maiki Poksile ja erilised tänud treeneritele: Märt Agu, Pille Zupping, Jelena Kobjakova, Ene Ottokar, Triin Lindau! Suur tänu toreda sportliku päeva eest!

Rahva tungival soovil korraldame me kunagi kindlasti veel taolise sportliku päeva! Sest nagu on teada, kiireim viis vaigistada meelt on liigutada keha!

Märt Agu juhendamisel said huvilised päeva jooksul nii mõnegi huvitava alaga tutvustada.

Hilda Männik

Pihlakobar ehk eakate klubi Loolt käis augustis Peipsi-äärseid alasid avastamas ja kultuurielamusi ammutamas.

Hilda Männik

Pihlakobar Peipsi piiril kultuuri nautimas

■ Ühel augustihommikul oli Loo kultuurikeskuse ees saginat rohkem kui tavaliselt – senioride klubi Pihlakobar, reisisaatjaks tunnustatud giid Jaan Masing, seadis end hilissuvisele väljasõidule Peipsi äärde.

Kai Mürsepp

Sõit läks läbi Kõrvemaa ja Vooremaa otse Rupsile välja. Sealsest väärkast Liivi muuseumist sai alguse meie senioride kultuuriloolise enesetäiendamise reis.

Liivi muuseum annab väga põhjaliku ülevaate Liivide tegevusest ja tähtsusest Eesti kultuuriloo. Muuseumi perenaise Margiti abiga tutvusime väljapanekuga, uudistasime taluhooneid, uitasime uibuaias ning kuulasime unustamatut Juhani Liivi luulet. Ilus suvepäev oli... (J. Liiv).

Sibulatee ja muuseum

Edasi läks sõit Varnjasse. Ainus Peipsi-äärne vanausuliste kirik, uhke ja väärkast saja-aastane pühakoda, on imetlusväärse ikonostaasiga ja kenasti restaureeritud. Öde Zoja võttis meid vastu, rääkis kiriku saamis- ja ennistamisloo ning tutvustas lauluraamatut, kus nootide asemel põnev erimärgistus. Ja laulis lõpuks meile oma ilusal kõrgel kirikuhäälel Imetegija

Nikola (kes on rändurite kaitsepühak) õnnistuse kaasa.

Varnjast saab alguse Peipsi-äärne sibulatee. Pea iga maja ette olid sibulavanikud kutsuvalt üles riputatud, siin-seal seisid toekad lavatsid, küütlevalt kuldseid sibulakuhjad peal. Et meie kultuurireis sisaldas ka nõ sibulaprojekti, tegime ühe müügilavatsi ääres peatuse ja Loo rahvas ostis leti sibulatest vaat et lagedaks! Et kuulus on ka Peipsi kandi mesi, lasid meie prouad enesele sõna otseses mõttes mett moka peale määrida, ikka et tervis tuleks ja oleks.

Leivakõrvase, so sibula juurtest taas vaimuvalguse juurde! Perenaine Anna oli Kolkja vanausuliste muuseumis meid juba ootamas. Istusime pikkadele pinkidele ja lasime silmadel ringi käia: ikoon, mis kahtlemata pilkupüüdvaim toas, valge pitslinaga laud ja kõrged seljatoenikerdustega toolid, padjakuhilaga voodi ja madal puitjäri. Käsitöövaibad ja linikud, seintel pildid, vanad ja väärkastad. Ja perenaine Anna rääkis meile oma ilusas pehmes eesti keeles siinse elanikkonna pika ja draamatilise loo.

Vanausulised

Vanausulised asusid Peipsi kaldale elama umbes 400 aastat tagasi, pagedes Venemaal tagakiusamise eest. Praeguseks loetakse neid Eestis 15 000 rin-

gis, üheteistkümnest kogudusest üheksa asub Peipsi ääres. Starovertsõ on siiani suutnud säilitada oma eripäraseid uskumused ning traditsioonid. Aastasadu on vanausulised end elatanud kalapüügi ja kurgikasvatusega. Nüüdseks on esikohale tõusnud sibulakasvatuse, kala aga Peipsis näib sama haruldane kui Valge Daam Haapsalus... Seda tõendamas silt müügipunkti uksele KALA EIJOLE!

Palju kultuuri

Alatskivi loss, tornikesed kroonina taevasse tõusmas, on ilus ja valge kui ehete pruut. Interjööri köitsid pilku uhked moreno valgustid, nelgimustris seinakatted ning hoolikalt valitud mööbel. Jah, restaureerimistööd on siin tehtud hoole ja armastusega! Lossi perenaine juhatas meid toast tuppa ja saalis saali, andes põhjaliku ülevaate von Nolckenite perekonna loost. Heitsime pilku ka helilooja Eduard Tubina loomingu väljapanekule ning keldritiivas väljapanud vahakujude kollektsioonile.

Pärastlõunane aeg kulus jalutuskäigule külatanumal, luulehetkedele Juhani Liivi kalmul, pilguheit Krasnogori pankrannikule Kallastel ning sealsele omapärasele vanausuliste kalmistule. Siis oligi aeg edasi sõita, sest Palal oli juba külalisi, see tähendab meid, ootamas

tootäis rahvast ja sealne tantsurühm Siisik.

Pikalt planeeritud sõpruskohtumine algas Pala rahvamaja juhataja Margit Soieva tervitusega. Et viibisime armastatud luuletaja Anna Haava sünnipaigas, oli Pihlakobara kava üles ehitatud tema luulele ja Kodavere murdelugudele, lisaks rahvalikud laulud ning särtsakad seniortantsud. Pärast Siisikese esinemist keereldi ühises tantsuringis, jutustati kohvilauas ja töötati leida võimalusi taaskohtumiseks. Veel sel kümnendil...

Lööge kampa!

Päikeseloojangu ajaks hakkas Pihlakobara kultuurilooline tervisereis lõpule saama (mida see sibul ja mesi muud siis on!). Mõtteis kummardades maani tänasime Toomast ja Jaani, kes tandemina meie reisibussi ja -rahvast juhtinud olid. Siinkohal on paslik kirja panna ka tänusõnad Loo kultuurikeskusele ning Jõelähtme vallavalitsusele, kes Pihlakobara ettevõtmisi ikka lahkelt toetanud on.

Sina, kes sa nüüd loed ja mõtled, et näe, oleks võinud ka minna. Sulle teadmiseks – Pihlakobar on eakate inimeste klubi Lool, kuhu võivad tulla kõik, kes tunnevad ja tahavad koos käia, ühiselt aega veeta, põnevate inimestega kohtuda, huvitavaid väljasõitudel osaleda.

Jälgi reklaami, tule ja ole!

Rannakalurid käisid Soomes õppimas

■ Harju kalandusühing korraldas oma liikmetele nelja-päevase koolitusreisi, millest võttis osa 22 rannakalurit Viimsi, Jõelähtme, Kuusalu, Harku ja Padise vallast.

Merike Metstak

Augusti viimane ja septembri esimene päev kulgid Uusi-kaupungi rannakalandusmessile. Huvi pakkusid paadid, püünised, kalandusturismi tooted, kala käitlemise-, esmatöötlemise- ja pakendamisevahendid, jahutus- ja külmutusseadmed. Messi seminaril kõneldi kala püüdmisest, püügi tasuvusest, kala kasutamisest, ühisest tegevusest ning hüljestega seotud muredest.

Maailmas ainulaadne

Kalandusühingu juhatase esimehe Kaido Vagistrõmi sõnul on spetsiaalselt rannakaluritele mõeldud mess maailmas ainulaadne. "Küllastame ja osaleme messil teist aastat järjest. Kui eelmisel aastal oli Eesti esindatud vaid ühe eksponendiga,

siis tänava tutvustasid Eestit juba neli ettevõtjat: Laxter-boat AS kalapaadiga, Imre Kivi mõrdadega, Kalurivõrgud OÜ kalavõrkudega ja Vitaris OÜ kalatoodetega", ütles Kaido Vagistrõm.

Harjumaa rannakalurid tutvusid ka europrojektide toel rajatud väikesadamatega. Kohaliku omavalitsuse poolt väljaehitatud Pühamaa kalasadam oli antud näiteks hallata küla kaluriühistule.

Paraise kalakool

Kuigi Eestis ei saa koolis rannakaluriks õppida, tegutseb meil ligikaudu 2600 kutselist rannakalurit. Koolitusreisi viimasel päeval tutvutigi Turu saarestikus asuva Paraise kalakooliga, kus pakutakse mitmekülgselt kalamajanduse ja keskkonnaalast õpet nii noortele kui täiskasvanutele. Kalapüügi ja kalakasvatuse kõrval õpetatakse jälgima ka merevee seisundit. Uuritakse, mida kala on söönud, et teada, millises olukorras on meri. Paraise kalakooli ja Harju kalandusühingu koostööprojekti raames tahetakse pakkuda rannakaluritele täiend-õpet.

Harju kalandusühing korraldas oma liikmetele koolitusreisi Uusi-kaupungi rannakalandusmessile, kus muuhulgas oli vaatamiseks väljas Eestis tehtud kalapaat ning mõrd, mida kohaletulnud huviga uudistasid.

2x Merike Metstak

Konkurentidele püüdmatu alveejuja Uuskülast

■ Jõelähtme vald on läbi aegade toetanud noortesporti. Rõõm on tõdeda, et selle tulemusel on kasvanud mitmeid täna maailmatasemel tegijaid. Saage tuttavaks: 2012. aasta maailmameister allveeujumises Aleksandr Drosdov.

Priit Pöldma

Lisaks tublidele saavutustele spordis saab alustamiseks kohe ka õelda, et 19-aastane Aleksandr lõpetas äsja gümnaasiumi hõbemedaliga. TippSportlastele tavaliselt selliste õpitulemuste saavutamiseks enam jaksu ei jagu. Rõõmsameelse noormehega kohtume vallavalitsuses ja räägime põhiliselt tänavuaastastest saavutustest.

Mais toimunud Eesti meistri- võistlustel saavutas noormees võidu kuul alal seitsmest ja ühel allveesportlase alal jäi teiseks. Järeldada võib vaid vastaste puudumist Eesti piires. Samal kuul toimunud maailma karikavõistlustel Poolas saavutas Aleksandr võidu 100-meetri akvalangiga ujumises ja jäi teiseks 50-meetri lestade ga ujumises.

Augustus osales noormees

Uuskülast pärit allvee-ujuja Aleksandr Drosdov. Priit Pöldma

Euroopa meistri- võistlustel Itaalias ja sai hõbemedali 100-meetri akvalangiga ujumises ning pronksi 50-meetri sukeldumises. Tänavune hooaeg oli noormehel esimeseks, kus ta saavutas pjedestaalikohti rahvusvahelistel täiskasvanute individuaalvõistlustel. Olgu siinkohal öeldud, et allveejujate rivis on Aleksandr täiskasvanute võistlustel maailmaklassis praegu kõige noorem.

Kiiresti ja huvitavalt möödunud kohtumise lõpuks nendib noormees kahetsusega, et allveesport ei ole loetud olümpialade nimistusse. Londonist saanuks vastasel juhul Eesti kindlalt mitu medalit rohkem!

Jõelähtme vald on teadantuntud paljudele seniorsportlastele üle Eesti

■ Rebala külas toimus tänavu juba neljandat hooaega järjest heitjate-tõukajate Eesti veteranide meistri- võistluste kolmas etapp. Võistluste korraldajaks ja eestvedajaks Igor Pöldma Rebala külast.

Priit Pöldma

Igor Pöldma pälvis Eesti Spordiveteranide Liidu tänukirja teenete eest veteranide kehakultuuri ja spordi edendamisel vabariigis ning veteranide heitjate kuue-etapilise seeriavõistluste algatamise ja elluviimise eest paljude aastate jooksul.

Miks tegelete sellise keerulise ettevõtmisega?

Mõistan veteransportlasi ja soovin aidata hoida nende sportlikku vormi ja vaimu.

Kas osavõtjaid jagub?

Tundub vähemalt, et huvilisi sellise võistlemisega tegelemiseks jagub. Tänavuse aasta kolme etapi peale oli osalejaid- võistlejaid üle 40 sportlaste tervest Eestist. Vanim osavõtja muide oli 85-aastane.

Aga tulemused, kas on saavutatud ka midagi märkimisväärset?

Läbi aastate on võistluste käigus sündinud mitmed veteranide rekordid. Tänavu näiteks meeste kuulitõukes ja naiste raskusheites. Parim saavutus tänavu oli meeste kuni 65-

Rebala külast pärit Igor Pöldma edendab Eestis veteranide kehakultuuri ja sporti. Priit Pöldma

aastaste vanusegrupis raskusheite Eesti rekord 18,38 meetrit, sooritatuna Viljandimaa mehe Raimo Sarv'e poolt.

Kuidas Jõelähtme valla võistlustel läinud on?

Ise olen eelmise hooaja edetabeli põhjal teisel kohal, vanemas vanusegrupis vajab kindlasti esiletõstmist Harry Reidma. Läbi aastate on ta saavutanud väga palju häid tulemusi ja püstitanud rekordeid Euroopaja maailmameistri- võistlustel.

Kuidas edasi?

Plaanime ikka samas optimaalses vaimus jätkata. Siinkohal on paslik teha ka reklaami kõigile: tulge võistlema ja suhtlema, ka vanas eas vajab tervist ja vaimu hooldamist. Jälgige järgmise aasta ürituste kalendrit.

Pronksmedalid Ameerika pesapallis läksid Kostiverre

■ Kui Tallinna Pesapalliklubi ja Kiili Pantrid 2012. aasta septembrikuu kolmandal pühapäeval Eesti meistritiitli peale mängisid, oli Keila Pitbulls juba loobunud ning Kostivere Amigos nautis teist aastat järjest pronksiste medalite pisut tuhmvõitu sära. Just nii võiks lühidalt kokku võtta 2012. aasta Eesti meistri- võistlused Ameerika pesapallis.

Argo Kikas

Aasta algas Amigostele vaeviliselt. Erinevatel põhjustel oli treeningutest osavõtt pehmelt öeldes kasin, õhus oli võimalus, et 2012. aasta hooajaks meeskonda välja ei pandagi. Õnneks hakkas kevade saabudes, koos pungade puhkemisega, vaikselt täienema ka kostiverelaste meeskonna pink ja tundus, et kõik hakkab vaikselt ülesmäge liikuma.

Ajalooline päev

Paralleelselt treeningutega pühendusiid amigoslased ja nende ustavad abilised (loe: fännid) Kostivere pesapalliväljaku ehitamisele. Tehti valmis backstop ja paremtiiva piirde- aed, rajati pesad ning söödumägi (inglise keeles mound). Tegevust oli kõvasti, kõigil silme ees vaid üks eesmärk – Eesti meistri- võistluste mängud

Ameerika pesapalli meeskond Kostivere Amigos tuli teist aastat järjest Eesti meistri- võistlustel kolmandale kohale. Ave Kikas

peavad jõudma Kostiveresse. Ette rutates võib öelda, et vanarahvas teadis, mida rääkis ning vanarahvatarkus "Visadus viib sihile!" on täitsa tõene.

7. juuni 2012 on kuupäev, mis loodetavasti suurelt ja punaselt Kostivere aleviku kroonikasse kirjutatakse, sest just sellel päeval peeti Sõpradeväljal esimene ametlik mäng Ameerika pesapallis. Suur töö ja vaev andnud oma esimesed viljad ning kuigi amigoslased tuli leppida kaotusega, maitses saak siiski pigem magusalt. Eriti magusaks tegid maitses peakohtuniku ja vastasmeeskonna

kiitused väljaku aadressil ning loomulikult ka rohkearvuline pealtvaatajaskond – suure töönaosusega meistri- võistluste rekord.

Parim väljak Eestis

Rääkides Amigoste tulemustest 2012. hooajal tuleb nentida, et sarnaselt eelnevale aastale kulges tänavunegi üle kivide ja kändude. Tihti oli tegemist mänguks vajaliku üheksa mängija kokku saamisega. Samuti eksiti kaitses lihtsate situatsioonide lahendamisel. Oli ka helgemaid hetki, millele paraku alati järgnes suuremat sorti ära-

kukkumine. Samas seatud eesmärgid said 90% ulatuses täidetud ning hooajale õnnestus panna ilus punkt Tallinna meeskonna alistamisega.

Kokkuvõtteks võib habene- mata öelda, et Kostiveres on juba parim pesapalliväljak Eestis, mille rajamisel on lahkel oma abikäe ulatanud Jõelähtme vallavalitsus, Kostivere aleviku aktivistid eesotsas Kostivere 4x4 Garage tegusate tegelastega ja Andres Oopkaupiga. Küll ükskord saabub ka aeg, mil saame uhkeldada nii parima väljaku kui ka parima meeskonna tiitliga!

Võrratu võrkpallipäev

■ Kui kätte oli jõudnud jaanilaupäev, sadas sellelgi aastal vihma. Teiste jaanipäevaürituste raames pidi aga sel päeval Jõelähtme rahvamaja juures liiva- väljakul toimuma valla küladevaheline võrkpalli- turniir.

Jüri Paavel

Vaatamata võrkpallisõprade armastusele oma harrastuse vastu oli siiski selge, et nendes tingimustes võistlust pidada ei saa. Õnneks ei jäänud asi soiku ja võistlus sai ära peetud 8. septembril. Samal päeval koos rahvamaja ümbruses toimunud kirbuturuga. Karikale tuli ju ikkagi omanik leida.

Tasaväginne võistlus

Kohale saabus neli võistkonda – Kostivere, Jõelähtme, Ruu ja Haljava küla esindused. See võimaldas teha pikemat mängud kui tavaliselt miniturniiridel, kus osavõtjaid on rohkem.

Kõik osalejad said pidada kolm pikka hasartset pallilähin- gut. Põnevust jätkus lõpuni. Kolm võistkonda kogusid võrd- selt kaks võitu ja võitja sel-

Tänavuse Jõelähtme valla küladevahelise võrkpalliturniiri võitis Ruu küla esindus.

Urmas Kingsepp

gitamiseks tuli lugeda geime ning punkte. Selle tulemusel tuli parima koefitsendiga võitjaks ja pälviti karikaga Ruu küla võistkond, teine koht kuulus Haljavale, kolmas oli Jõelähtme esindus ja neljas Kostivere. Kõikidele võistkondadele oli korraldajate poolt ettenähtud ka kringel.

Traditsiooni taastamine

Tähtsam võidust ja kringlitest oli aga võistlejatele kindlasti mängurõõm ja heameel kordalainud päevast. Osalejaid toetas nii ilm kui arvukas pealtvaatajate-pöidlajaid seltskond. Nad tegid seda tõhusalt ja häälekalt, samas said ka omavahel sõbralikult läbi.

Küladevahelisi võrkpalli- võistlusi peeti seekord pärast mõningast pausi. Aastaid toimus see võistlus kihelkonnapäeva ürituste raames, loodetavasti taastab turniir edaspidi oma traditsioonilise koha igas- vust kultuuri- ja spordiüri- tuste kalendris ja osavõtvaid kü- lasid saab olema veelgi rohkem.

